

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

*Εν Ἀθήναις δραχμὰς 10. — *Εν ταῖς ἐπαρχίαις δραχμὰς 11

Τεμάτις λεπτῶν 10

*Εν τῇ ἐξωτερικῇ φράγμα χρυσῶν 18.

Τεμάτις λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γεώργιος Κ. Κριαράς

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

Ο ΡΑΜΠΑΓΑΣ ΚΑΙ ΣΕΙΣ Ἡ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΑΣ

I

Χρόνια καὶ χρόνια πολεμᾷ
Ὁ Ῥαμπαγάς μαζῆ σας
Μὲ σᾶς ἐσυγνοπάλεψε
Ἐπλάστηκε ἔστα χέρια
Καὶ ξέρει ποιά ν' ἡ τέχνη σας
Καὶ ποιά ν' ἡ δύναμί σας.
Δυὸ τρεῖς φοραὶς σᾶς ἐφρίξε
Τὰ πίστομα ἔστα χῶμα
Κι' ἐπάτητε τὸ γόνα του
Ἐστὸ βραχοκόκκαλό σας,
Μὲ χῶμα σᾶς ἐτάισε
Τὸ λυσσαυμένο στόμα,
Σᾶς ἄλλαξε δυὸ τρεῖς φοραὶς
Τὴν πίστι, τὸ Χριστό σας.
Σᾶς ἔδειξε τί θρίαμβος
Ἄξιζει ἔστην ἀλήθεια
Ποῦ πολεμᾷ λεβέντισσα,
Τὸ ψέμα, τὴν ἀπάτη
Κι' ἔτριψε χάμου τ' ἄτιμα
Τὰ πρόστυχά σας στήθια
Βαρὺ πατώντας γόνατο
Ἐστὴν ἄτιμή σας πλάτη.

II

Ἐνας δὲν εἶν' ὁ Ῥαμπαγάς
Καὶ μὴν τονε θαρρέϊτε
Κανέναν ἔρημο, φτωχὸ
Καὶ ξεμοναχιασμένο,
Κερί δὲν εἶνε ποῦ μὲ μίσος
Νὰ σβύσετε μπαρῆϊτε,
Εἶν' ἕνα φῶς ἠλεκτρικὸ
Φυσᾶτε, δὲν τὸ σβεῖτε
Μὲ ψόφιο ψόφιο φύσημα,
Μὲ στήθος χτικιασμένο.

III

Ὁ Ῥαμπαγάς κι' ἂν ἀνοιξε
Μαζῆ σας τὸ τουφέκι,
Ἐστὸ φανερὸ μονάχος του
Δὲν ἔμεινε μονάχος,
Δίπλα του ρίχνει φοβερὸ
Βροντοαυτροπελέκι
Κάθε τοῦ κάμπου ρεματιά,
Κάθε βουνὸ καὶ βράχος.

Ἐ αὐτὸν τὸν κλεφτοπόλεμο
Δὲν ὠφελοῦν τὰ Γκρᾶ σας,
Ἡ σφαίραις, ἔστα ταμπούρια του,
Λὲς, παίζουν καραμπόλα.
Ἀπάρθεναις σφυρίζουνε,
Ἀμάτωταις βαροῦνε,
Γιὰ σπόνταις τὰ ταμπούρια του
Καὶ κάνουνε μπρικόλα.

Μπρικόλα, ναί, ἡ σφαίραις των,
Ἐτὰ λασστικαῖς, πετιοῦνται
Χτυποῦν καὶ πίσω ξεπετοῦν
Καὶ σᾶς βαροῦν ἔστα μοῦτρα
Τὰ τόσα τους φυστίγγια
Ἀνώφελα χαλιοῦνται
Λὲς κι' ἔχουν μέσα τους Πηνειῶ
Καὶ λαχταροῦν γὰρ Κούτρα.

Πῦρ οὐαδὸν! ἐμπρὸς ἐμπρὸς!
Βαρᾶτε στὸν ἀγέρα
Βρεμένο τὸ μπαρούτι σας
Βαρᾶ τὸ Ῥαμπαγά,
Ἀκόμα δὲν ἐχύθηκε
Γι' αὐτὸν θανατοσφαῖρα

Ζῆ και θά ζῆ, 'στὸ πείσμα σας,
 'Ο χάρος δὲν τρυγᾷ
 Τέτοια ζωὴ . . . ὁ Ραμπαγᾶς
 Μπορεῖ νὰ σᾶς πεθαίνει,
 Κι' ἀθάνατος, 'σὰ θάνατος
 'Στὴ μύτη σας νὰ μπαίνει.

IV

Και τ' εἶσθε σεις; . . . Κι' οἱ θρόνοι σας
 Και τ' ἀξιώματά σας
 Κι' ἡ πλειονοψηφίαις σας
 Τὸ 'Ραμπαγᾶ δὲ σκιάζουν,
 'Ο 'Ραμπαγᾶς εἶν' ὁ λαός,
 Μὲ σᾶς τὰ πάντα χάσας
 Και σώσας μόνον τὴν τιμὴν
 'Οποῦ 'στὰ μέτωπά σας
 Ποτέ της δὲν ἀνέτειλε
 Κι' ἀτιμοσκοτεινιάζουν
 Μαυρίζουν ἀπὸ προδοσιὰ
 'Σὰ μέτωπα 'Ιούδα,
 'Ω Μοῦσα! τέτοια μέτωπα
 Μοιρολογοτραγούδα . . .
 Και ψάλλε τους τὴν ἄτιμη
 Προδοτικὴ τους βούλλα
 Αὐτῶν ποῦ 'παίξαν τὴν τιμὴ
 Τοῦ 'ἔθνους μέσ' 'στὰ οὐλα!

'Ο 'Ραμπαγᾶς εἶν' ὁ λαός
 'Εμπρός! δικάσετε τον
 Καθίσετε τον 'στὸ σκαμνὶ
 Και πολεμήσετε τον . . .

Λαός, λαόν, ὁ Ραμπαγᾶς
 Τὸν Ραμπαγᾶν δικάζει,
 Μ' ἐκ δεξιῶν τὸν Ρόκκο του
 Κι' ἀριστερόν τὸν Μάζη

V.

Καθίσετε τον 'στὸ σκαμνὶ,
 Τέτοιο σκαμνὶ τὸ παίρνει
 Γιὰ θρόνο του, τέτοιο σκαμνὶ
 Τιμὴ, τιμὴ τοῦ φέρνει.
 'Αν ἀτιμάζῃ τὸ Χριστὸ,
 Μὲ τὸ μαρτύριό του
 Τ' ἀγκάθι ποῦ ἀγκύλωνε
 Τὸ θεῖο μέτωπό του,
 Θε ν' ἀτιμάσῃ τὸ σκαμνὶ
 Τὸ Ραμπαγᾶ, Πιλᾶτοι,
 'Οποῦ και πάλι δούλεψι
 Πουλεῖτε 'στὸ Παλάτι.

'Ω 'Ανυτοὶ και Μέλιτοι,
 Τὸ κώνειόν σας πίνω,
 Τόσον καιρὸ 'στὴ φυλακῆ,
 Τ' ἀδειάζω ὡς 'στὸν πάτο
 Κι' ἀντίς γιὰ θάνατο, ζωὴ
 Μέσ' 'στὸ κορμί μου χύνω,
 Λὲς και δὲν εἶναι κώνειον,
 'Αλλ' εἶναι βρεσινάτο.

ΚΑΚΩΣ ΘΑ ΤΕΛΕΙΩΣΗΤΕ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου φύλλου).

IV

Εἶναι ἀκατονόμαστος ἡ θρασύτης τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, οἵτινες ἀξιοῦσιν ὅτι κυβερνώσιν τὴν Ἑλλάδα συνταγματικῶς και θεωροῦσιν ἑαυτοὺς τέκνα τοῦ κοινοβουλίου, τῶν ἀνδρῶν οἵτινες ἐγαλουχήθησαν ἐν τῇ κατ' ἐξοχὴν χώρᾳ τῶν κοινοβουλευτικῶν θεσμῶν, τῇ πολιτεῖᾳ τῆς Ἀλβιδῶνος και καυχῶνται ἐπὶ μορφῶσει τὰ μάλα κοινοβουλευτικῇ.

Εἶναι τοσοῦτῳ μᾶλλον κατάπτυστος ἡ διαγωγὴ αὐτῶν τολμώντων νὰ περιφρονῶσιν ἀπροκαλύπτως τὴν μεγίστην ἐθνικὴν δύναμιν, τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ, ὄχυροῦμενοι ἐπισθεν τῆς τεχνικῆς αὐτῶν πλειονοψηφίας, τὸν ὄγκον τῆς ὕλικῆς αὐτῶν ἰσχύος ἀντιτάσσοντες κατὰ τῆς ἀκαταγωνίστου λογικῆς τῶν ἐπιχειρημάτων τῶν ἀληθῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ . . .

Τὴν ἀγανάκτησιν ὄντως τοῦ λαοῦ ἐξήγειρεν ἡ σιγὴ, ἣν ἀντέτασεν ὁ κακῆ μοίρα πρωθυπουργός κατὰ τὰς παρελθούσας συνεδριάσεις τοῦ κοινοβουλίου, κατὰ τῶν ἐπερωτήσεων, ἃς ὑπέβαλον διακεκριμένα τῆς ἀντιπολιτεύσεως μέλη ἐπὶ ἀποκαλύψεων ὀρισμένων κυβερνητικῶν παρανομιῶν και ἀυθαιρεσιῶν.

Και ἡδύνατο νὰ μὴ ἀγανακτήσῃ ὁ λαός βλέπων τὸν δικτάτορα τοῦτον μὴ καταδεχόμενον νὰ δώσῃ λόγον τῶν τελουμένων πρὸς αὐτοῦ ἢ ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτοῦ ὀργίων και καταπιέσεων, ἀλλ' ἀνάληγον περιχαρκαχόμενον ἐντὸς ἐνόχου

σιγῆς, ἕως οὐ ἐκεντῆτο ἐπὶ τέλους διὰ λογισμάτων ἰσχυρῶν τὸ παχὺ αὐτοῦ δῆρμα! . . .

'Αλλ' ἡ ἀγανάκτησις τοῦ λαοῦ ἐκορυφώθη κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίᾳσιν, καθ' ἣν ἀναγκασθεὶς ὁ παχύδερμος νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη και μὴ δυνάμενος ν' ἀναίρεσῃ τὰς ἀποκαλύψεις αὐτοῦ, ἐρειδομένος ἐπὶ τῆς ἀληθείας και τῆς ἐναργείας τῶν πραγμάτων και τῆς ἀκατανικήτου δυνάμεως και πειστικότητος τῶν ἀριθμῶν, — προκειμένου πρὸς τῆς ἀπάτης ἣν μετῆλθεν ὁ πρωθυπουργός τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν λαόν, πλάσας ἰσοζύγιον φανταστικόν και καλύψας τὰ ἐλλείμματα διὰ τῶν χρημάτων τοῦ δανείου τῶν 170 ἑκατομμ. και διὰ τῶν χρημάτων τῶν παρακαταθηκῶν τῶν συμβολαιογράφων, γραμματίων Εἰρηνοδικείων κ.λπ. (φρίξον Λαέ) — ἐξετραχηλίσθη εἰς ἀνηκουστους ὑβρεις μὴ συναδούσας οὐχὶ πρὸς τὰ κοινοβουλευτικὰ ἔθιμα, ἀλλὰ οὐδὲ πρὸς τὴν στοιχειώδη ἀγωγὴν και μόρφωσιν τοῦ ἀνθρώπου και ἀπετόλμησε νὰ ρίψῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ δεινοπαθοῦντος λαοῦ τὸν ἐξῆς ἀκατονόμαστον ὀνειδισμόν πρὸς τὴν ἀντιπροσωπεῖαν τοῦ ἔθνους :

«**Οὐδὸλως** — εἶπεν — **ἡ ὕριμυτης τῶν λόγων τῆς ἀντιπολιτεύσεως κάμνει εἰς αὐτὸν ἐντύπωσιν, διότι οἱ μεταχειριζόμενοι ταύτην δὲν ἔχουσι κύρος**».

Τὴν ἀνήκουστον ταύτην ὑβριν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἀνδρὸς Χαριλάου Τρικούπη παραδίδομεν εἰς τὴν Ἱστορίαν . . .

« Δὲν τῶ κάμουν ἐρεύψωσιν οἱ λόγοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως οἱ ὄρμιεις » καὶ

« Οἱ μεταχειριζόμενοι τούτους δὲν ἔχουν κῦρος ! »

« Ἀρπαξε τὰς φράσεις ταύτας, ἐν αἷς κατοπτρίζεται ἡ πολιτικὴ μορφή τοῦ Τριούπη, ἀδελφε λαέ, καὶ φύλαξον, φύλαξον ταύτας διὰ τὴν ὄραν τῆς τιμωρίας τῶν προδοτῶν, ἧτις ἐγγίζει ...

Ἦρξατο ἤδη ὑποψώκουσα ἡ ἡὼς τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν οἱ θρασεῖς ὑβρίζονται τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ λαοῦ, οἱ ὑπερφίαλοι δικτάτορες, οἱ ἀσελγεῖς ὀργιασταί, ὡς ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς ἀσπαιρούσης πατρίδος ὀργιάζοντες, οἱ θύσαντες τὴν πατρίδα εἰς τὸν βωμὸν τῆς φιλαρχίας καὶ τοῦ ἀκρατήτου αὐτῶν ἐγώισμοῦ, οἱ προδότες καὶ μητρωλοῖαι θὰ δώσωσι δίκην τῶν ἐγκληματικῶν αὐτῶν πράξεων.

Ἐν ταῖς ἀνωτέρω φράσεσι τοῦ προδότου-δικτάτορος καὶ ἐν τῇ μεγαλοπρεπεῖ καὶ κεραινοβόλῳ ἀπαιτήσῃ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως διαβλέπει τὸ ἔθνος ὑποψώκουσαν τὴν ἡὼ τῆς τοιαύτης ἡμέρας, καθ' ἣν θ' ἀπαλλαγῇ τοῦ πειρωμένου ν' ἀπομυζήσῃ καὶ τὴν ὑστάτην αὐτοῦ ἰκμάδα πολυπλοκάμου τέατος.

Πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω φράσεις τοῦ Χαριλάου Τριούπη μωρίαν ἐξαγγέλλουσιν, ἀλλὰ :

« Μωραίνει κῦριος δὲ βούλεται ἀπολέσαι ».

* *

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν θὰ μείνῃ βεβαίως ἀπαθὴς καὶ ἀνάληπτος θεατῆς τῆς πάλης, ἣν διεξάγουσιν οἱ ἀληθεῖς αὐτοῦ ἀντιπρόσωποι ἐν τῇ κοινοβουλευτικῇ παλαίστρᾳ.

Ὁ λαὸς ἠγανακτημένος ὀργᾷ, ἐνθουσιᾷ, κινεῖται καὶ ἀφυπνίζεται, λέων ἀκαταμάχητος, κατὰ τῶν προδοτῶν....

Τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου αἱ πύλαι ἀναπετάννυνται δι' αὐτούς.

Σὺν τῇ πτώσει τὸ ὄνειδος καὶ ἡ τιμωρία.

Καὶ παραθέτομεν ἐν τέλει τὰς ἀμυμήτους καὶ κεραινοβόλους φράσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διότι τοιαῦτα λόγια πρέπει νὰ κοσμοῦσι τὰς στήλας τοῦ «Ραμπκαῖ».

« Ἐὰν εἶχεν ἀνάγκην ὀρμιυτέρων παρατηρήσεων ὁ κ. πρωθυπουργός, τότε ἔπρεπε νὰ μεταβάλωμεν τὴν αἰθουσαν ταύτην εἰς ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΛΛΑ εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπονται λόγοι τραχύτεροι. Ἐὰν δὲ νομίζετε ὅτι κῦρος ἔχουσι μόνον οἱ λόγοι ἐκείνων, οἵτινες ἠγοῦνται πλειοψηφικῶν, κ. Πρόεδρε τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου, σὰς πληροφοροῦ ὅτι ΚΑΚΩΣ ΘΑ ΤΕΔΕΙΩΣΗΤΕ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, διότι καθ' ἣν στιγμήν δὲν θὰ ἔχητε πλειοψηφίαν, αὐτὴ ἡ πλειοψηφία θὰ σὰς στείλῃ ἐκεῖ ὅπου ποιοῦνται χρῆσιν τῶν ὀρμιυτέρων λόγων » ! . .

Vieux.

Εἰς τοὺς Διπλωματικούς τοῦ Πεζικοῦ

Ἐπὶ τῇ ἰδρύσει τῆς Λέσχης τῶν.

Τῇ Λέσχῃ Σας ! τῇ Λέσχῃ Σας ! εὐελπις χαιρετῶ
Καὶ ἐπὶ τῇ ἰδρύσει τῆς ἐκ τῆς χαρᾶς πετῶ
Γιατὶ μ' αὐτὴ τῇ σύστασι τῆς Λέσχης Σας μαζὶ
Τὸ μαραμένο πεζικὸ ἐκ νέου ἀναζῆ.

* *

Ναὶ ἀναζῆ· ἐὰν τινὲς ποσῶς δὲν ἐννοοῦν
Ὅτι κυρίως τὸν Στρατὸν αὐτὸ ἀποτελεῖ
Ἄν γὰρ τὰς ἐμπιστευτικὰς θέσεις τῶν προνοοῦν
Νὰ θέτουν ἄλλα σώματα, ἐσεῖς μὲν καὶ καλῇ
Μέσα ἐκεῖ στῆ Λέσχῃ Σας ὄλοι συνασπισθῆτε
Καὶ δεῖξτε πῶς ὑπάρχετε, καὶ δεῖξτε ὅτι ζῆτε.

Λογχίας.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑΙ ΔΑΦΝΑΙ

« ΧΩΡΙΣ Ν' ΑΠΑΙΤΗΣΩΣΙ ΠΡΟΣΤΙΜΟΝ ! »

Τὰ μίσθια τῆς κρατούσης προδοτικῆς πατρὸς ὄργανα διὰ τυρρηνικῆς σάλπιγγος ἐξαγγέλλουσι τὰς φιλικὰς διαθέσεις, τὰς φιλικὰς συγκαταβάσεις τῆς Τουρκίας πρὸς ἡμᾶς, τὰς ἐπιχειρέμενας δῆθεν αἰσίας λύσεις τῶν Τουρκοελληνικῶν διαφορῶν καὶ τὰς ἐπελθούσας ἤδη τοιαύτας...

Διετάχθησαν αἱ ἐν Τουρκίᾳ ἀρχαὶ τοῦ Αἰγαίου ν' ἀποδώσωσι τὰ κατασχθέντα πλοία καὶ τοὺς σπύγγους τῶν Αἰγινήτων ἐν Καλύμῳ καὶ — προσθέτουσι — ΧΩΡΙΣ Ν' ΑΠΑΙΤΗΣΩΣΙ ΟΥΔΕ ΛΕΠΤΟΝ ΠΡΟΣΤΙΜΟΝ. Καὶ οἱ δυστυχεῖς σπογγαλιεῖς παρέλαβον ταῦτα.

Αὐτὸ εἶναι τὸ νόστιμον. Σημειώσατέ το καλῶς.

Καὶ καταχωρίσατε εἰς τὸ ἐνεργητικὸν Σας μίαν διπλωματικὴν νίκην.

* *

Ἄλλὰ ἐπὶ τοσούτων ἀπεμωράνθητε, θρασεῖς ἀπατεῶνες, ὄστε νὰ νομίζετε τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ὡς φυλὴν τινα Φελλάχων ἢ Βεδουίνων καὶ τὸν κατειρωνεύετε;

Καὶ ἐμφανίζεσθε περιστέφοντες διὰ δάφνης τὰ μέτωπα ἀντὶ νὰ κύπτητε αὐτὰ ὠχρὰ ὑπ' αἰσχύνῃς;

Μᾶς λέγουσι «χωρὶς νὰ ἀπαίτησῶσι οὐδὲ λεπτὸν πρόστιμον» διὰ νὰ μὴ τοὺς εἴπῃ ὁ Λαός:

— Πῶς; Αὐτὴ εἶναι ἡ φίλα σας με τοὺς Τούρκους; Αὐτὴ εἶναι ἡ τῆς πλῆθους τῶν παρασῆμων ἀνταλλαγῆ; Αὐταὶ εἶναι αἱ τρυφεραὶ σας ἀδελφικαὶ διαχύσεις;

Μετὰ τόσους μῆνας, ἀφοῦ κατεστράφησαν οἱ ἀτυχεῖς σπογγαλιεῖς μας, τοῖς ἐπιτρέπουσι νὰ παραλάβωσι τὰ πλοῖα καὶ τοὺς σπύγγους αὐτῶν τοῖς ἐπιτρέπουσι τοῦτο κατὰ χάριν — χωρὶς ν' ἀπαίτησῶσι πρόστιμον. —

Καὶ ἡ οἰκονομικὴ καταστροφὴ τῶν ἀτυχῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, ἡ καθυστέρησις τῆς περιουσίας τῶν ἐπὶ τόσους μῆνας, αἱ ἀνυπολόγιστοι ζημίαι, αἱ ταλαιπωρίαι, αἱ φυλακίσεις τῶν ἑλλήνων πολιτῶν ὅλα ταῦτα ποῶς ἱκανοποιήσεως ἔτυχον;

Διὰ νὰ μὴ ἀποτείνῃς ὅλας ταύτας τὰς ἐρωτήσεις, ἀδελφε λαέ, σὲ προκαταλαμβάνουσι καὶ σοὶ λέγουσι:

« Χωρὶς ν' ἀπαίτησῶσι οὐδὲ λεπτὸν πρόστιμον »

* *

Καὶ τώρα κάμετε ἓνα τε μὲν ἄ καὶ ἀσπάσθητε τὰ κράσπεδα τῶν Τούρκων διὰ τὴν χάριν τὴν ὅποσαν σὰς κάμουν νὰ σὰς ἀποδώσωσι τὰ πλοία Σας τώρα ἐποῦ τοὺς ἤλθε τὸ κέφι, ἀφοῦ τὰ ἐκράτησαν ἐφ' ὅσον ἤθελον.

Αὐτὴ εἶναι τὰ τρόπαια τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς Δραγοῦμη τοῦ Μακεδονικοῦ καὶ Τρικούπη τοῦ Ἑθνικοῦ Προδότη!

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΛΙΤΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΙΡΚΤΑΙΣ

Θέλετε ἕτερον διπλωματικὸν τρόπαιον τῆς προδοτικῆς πατρὸς; Ἴδου οἱ ἐν ταῖς εἰρκταῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως στένοντες ἑλληνας πολῖται, ὁ λόγιος καθηγητῆς Ν. Φιλιππίδης καὶ ὁ δημοσιογράφος Πασχιδης.

Ὁ Φιλιππίδης ἀπὸ ἐπτὰ μηνῶν σηπόμενος ἐν ταῖς φοβεραῖς ἀνηλίαις καὶ βαρβάρωδεσιν εἰρκταῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποθνήσκει ἤδη, πνέει τὰ λοιπῶτα, εἰς ἑλλην ἀθῶος παντὸς ἐγκλήματος, λόγιος πολίτης Ἕλλην, ὅστις οὐδὲν κακὸν ἐπραξεν ἢ νὰ ἐκδώσῃ σύντομον ἱστορίαν τῆς πύλειως Νιαούσης τῆς Μακεδονίας κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821, ἀσπάρει καὶ ἐκπνέει ὑπὸ τὴν πτέρναν τοῦ Τούρκου.

Ὁ δὲ Μακεδονικὸς τί πράττει, τί ἐνεργεῖ πρὸς ἀπολύτρωσιν τοῦ Ἑλλήνος πολίτου;

Ἄ! διὰ τὸν ἀπὸ μυχῶν διπλωματικῆν τοιαῦτα γεγονότα εἶναι ἐνδείξεις τῆς ἀπέρου στοργῆς καὶ ἀδελφικῆς φιλίας τῶν Τούρκων πρὸς ἡμᾶς.

Ἄλλως ὁ περίπυστος ἀνὴρ τυρβάζει περὶ ἄλλα πολλῶ σπουδαίωτερα διὰ τὰ ἐπαρχικὰ καὶ τοῦ, διὰ τὰ Μέγα καὶ τὰ μέγα ἄ του, διὰ τὴν ἐκθεσίαν τῶν Ὀλυμπίων του, τῆς ὁποίας αἱ δαπάναι κατάρθρωσε διὰ τῶν ἀτρίτων μόχθων καὶ προσπαθειῶν του ν' ἀνέλθωσι μόνον εἰς τὴν ὀρθὴν ὀρχμῶν! διὰ τὸν κορβαν ἄν του καὶ δι' ἄλλας πλείστας καὶ ὑψηλὰς ἐργασίας.

Διὰ δὲ τ' ἀνωτέρω μικρολογήματα «ΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣ ΙΠΠΟΚΑΕΙΑΗ».

Ἡ δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπροσωπεύουσα τὴν Ἑλλάδα βλακία καὶ ἀνικανότης με διπλωματικὴν πράττει διὰ νὰ σώσῃ τοὺς θνήσκοντας εἰς τὰς εἰρκτὰς ἀθῶους ὄλους λογίους Ἑλληνας;

Στοιχηματίζομεν ὅτι οὔτε γνωρίζει τί συμβαίνει!

* *

Καὶ ἦδη καμάρωσε, ἀδελφεῖ λαέ, ἐν τοῖς ἔργοις των, τὰς βδέλλας τὰς ἀπομυζούσας τὸ αἷμα σου, τοὺς προδότας ὑπουργοὺς, τοὺς βλάκας καὶ ἡλιθίους διπλωμάτας, τοὺς ἀνταλλάσσοντας ἀσπασμούς, περιπτώσεις καὶ διαχύσεις μετὰ τῶν τούρκων, ἐνῷ οἱ ἀδελφοί σου, λαέ, τὰ τέκνα σου, σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός σου καὶ ὀστούν ἐκ τῶν ὀστέων σου, πολίται, τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, στενοῦσιν ὑπὸ σιδηρὰ δεσμὰ τῶν τούρκων καὶ θνήσκουσιν ἀφοῦ ἐνεταφιάσθησαν ζῶντες εἰς τὰ τάρταρα τῶν ζοφερῶν τουρκικῶν εἰρκτῶν.

* *

Ἄλλὰ τί λέγομεν; Αὐτὰ εἶναι ἀσήμεντα καὶ ἀνάξια λόγου καλύπτει πάντα ταῦτα ἡ αἴγλη τοῦ ἀπονεμηθέντος εἰς τὸν Διάδοχον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνίου ἀδαμαντοκόλλητου ὀθωμανικοῦ παραστήμου! Ὁ Κωνσταντῖνος, ὁ Ἑλλην. Διάδοχος, κοσμεῖ τὰ στήθη αὐτοῦ διὰ τοῦ μεγάλου ὀθωμανικοῦ παραστήμου. Οἱ Ἕλληνες πολίται, οἱ ὑπῆκοι τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, θνήσκουσιν εἰς τὰς εἰρκτὰς τοῦ Βυζαντίου.....

Θυμασία τῶ ὄντι συνάφεια καὶ συμφωνία γεγονότων!... Ἄλλ' ἡμεῖς—ἐάν ἡμεῖθα φίλοι τῶν βασιλείων—ὄα ἐκραυγάζομεν πρὸς τὸν Διάδοχον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνίου. Ἄ Κωνσταντῖνε! ἀπόσπασον τὸ ἀδαμαντοκόλλητον ράκος ἀπὸ τῶν στηθῶν σου καὶ ρίψον αὐτὸ κατὰ τοῦ ἀνευρυθριάστου καὶ παχυδέρμου προσώπου τοῦ πρώτου συμβούλου τοῦ Στέμματος, τοῦ ἀ πα ι σ ί ο υ προδότηο, ὅστις ἀντὶ τοῦ αἵματος τῶν ὑπηκόων σου, ἀντὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς παρουσίας αὐτῶν, ἀνταλλάσσει ἀδαμάντινα κοσμήματα!

Καὶ Μαυσωλεζόν ?

Ἄλλ' ἰδοὺ καὶ ἕτερον ράπισμα κατὰ τῆς αὐτῆς ἀνευρυθριάστου παρειᾶς . . . Ἡ ὕβρις τοῦ Κεμάλ κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἡ γνωστὴ παντὶ Ἑλληνι καταπάτησις τῆς Ἑλλην. σημαίας, ἡ σύλληψις καὶ φυλάκισις Ἑλλήνων πολιτῶν, δὲν ὄα ἦτο δυνατόν νὰ ἐκπιυθῆ ἢ διὰ χειμάρρου αἱμάτων! Ἄλλ' οἱ μικροὶ καὶ οὐτιδανοὶ προδότες, οἱ συγκυλισαντες τὸ ἔθνικόν γόητρον εἰς τὸν βόρβορον τῆς ἀτιμώσεως ἐθεώρησαν ἱκανοποίησιν τὸν τυχαῖον τοῦ Κεμάλ θάνατον καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν σ φ ο υ γ γ α ρ ι ὠ ν . . . Ἄλλ' αὕτη ἐρρίφθη ὑπὸ τοῦ Χαμητ ὡς ἀληθῆς σ φ ο υ γ γ α ρ ι ᾶ εἰς τὰ γ α ἶ δ ο υ ρ ῖ ν ᾶ τ ὠ ν μ ο ὦ τ ρ α .

* *

Ἄ ἦρασθε διπλωματικὸν ὄραμδον, ψυφοδεεῖς ἀγύρται, ἐν τῷ τυχαίῳ θανάτῳ τοῦ Κεμάλ καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει τῶν σπόγγων; Διασαλπίζετε τὰ φιλικώτατα αἰσθήματα τοῦ Χαμητ καὶ τὰς εὐμενεῖς διαθέσεις αὐτοῦ καὶ τῆς κυβερνήσεώς του πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἢ πρὸς ὑμᾶς, τοὺς ἐ π ἰ δ ε ξ ἰ ο υ ς δ ἰ π λ ω μ ᾶ τ α ς καὶ π ο λ ἰ τ ε υ τ ᾶ ς, πρὸς ἐπίλυσιν πάντων τῶν ἐκκρεμῶν διαφορῶν μετὰ τοὺς ἀγαθοὺς γείτονάς μας κατ' εὐχὴν;

Λίθετε λοιπὸν κατὰ μ ο υ τ ρ α μετὰ τὰ σφουγγάρια καὶ τὴν σφουγγαριὰ τοῦ φίλου σας Χαμητ . . .

* *

Ὁ ἀγαθὸς Σουλτάνος σπεύδει νὰ ἱκανοποιήσῃ Ἰμᾶς δι' ὅσα παρὰ τοῦ Κεμάλ ἐπάθετε . . .

Θέλετε ἕτερον μαρτύριον τῶν εὐμενῶν καὶ φιλικῶν διαθέσεων του. Ἰδοὺ αὐτό.

Ὁ Σουλτάνος ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτοῦ ταμείου **ΑΝΕΓΕΙΡΕΙ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣ ΜΑΥΣΩΛΕΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΕΜΑΛ**— α ἰ ω ν ἰ α τ ο υ ἡ μ ν ἦ μ η — τὸν Κεμάλ ἐκεῖνον, ὅστις ἐρράπισεν ὑμᾶς εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἀναισχύντους παρειὰς σας.

Καὶ διατάσσονται οἱ κάτοικοι τῆς Χίου νὰ κλείσωσι τὰ καταστήματα αὐτῶν, οἱ μωθηταὶ τῶν σχολείων, οἱ καθηγηταί, ὁ ὀρθόδοξος κληρὸς ν' ἀκολουθήσωσι καὶ ἀκολουθοῦσι τὴν κηδεῖαν τοῦ τυράννου αὐτῶν . . .

Ἰδοὺ τρανὸν δείγμα τῆς εὐμενεῖς καὶ τῆς φιλίας τοῦ Χαμητ πρὸς Ἰμᾶς.

Τί ἄλλο θέλετε κατάπτυστοι; **ΜΑΥΣΩΛΕΙΟΝ Τῷ ΚΕΜΑΛ, = ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΑἰΣΧΟΥΣ ΑἰΩΝΙΟΝ Τῷ ΚΥΒΕΡΝΩΝΤΙ Εἰπ ΚΕΜΑΛ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ!** . . .

* *

Ἰ δ ο ὗ κ α ἰ τ ὸ ἐ π ἰ τ ο ῦ Μ α υ σ ω λ ε ἰ ο υ τ ο ῦ Κ ε μ ᾶ λ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Ἐνταῦθα κεῖται ὁ Κεμάλ, ὁ ἀληθῆς Ὄθωμανὸς Δόξα καὶ κλέος εἰς αὐτὸν καὶ μνήμη αἰωνία Ραπίσματα ἂν παρ' αὐτοῦ ἐδέχθη εἰς Χριστιανός, Ἡ τελευταῖα τοῦ βήμας τυχαία, αἰφνίδια Ἐξήλειψε τὸ ὄνειδος τοῦ πρώτου τῶν Ἑλλήνων Κι' ὁ Παδισὰχ ἀνήγειρε μίσην χαρᾶς καὶ θρήνων Τὸ Μαυσωλεῖον τὸ παρὸν τὴν μνήμην νὰ συνδέῃ Τρικλοῦπη τοῦ Πρωθυπουργοῦ μετὰ Κεμάλ τοῦ βίη!

ΕΛΛΗΝ.

ULTIMA SPES!

Φαντάσου τί παράξανο! Ἐλπίδα νὰ σὲ λένε Νᾶραι γλομάτη φτερωταῖς ἐλπίδαῖς ἢ καρδιά σου Κ2' ἐγὼ ποῦ τόσο πιστεύω σ' αὐταῖς—αὐταῖς μοῦ φραῖνε!— Τὴν τελευταία ἔχουσα Ἐλπίδα μου σιμά σου! **Ὁ Χωλὸς Διὰβόλος**

(8) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ (8)

ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΙΚΗ

~~~~~

I

Η α έ γ ν ε α ά π λ α .

(συνέχεια). (*)

Μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν πόρτων κατάθεσιν τῶν παικτέων ποσῶν, ὁ κόπτης σύρει ἐν καθ' ἐν χαρτία ἐκ τῆς δέσμης καὶ μέχρις οὗ ἐξέλθῃ τὸ ἰδικόν του, ὅποτε οὗτος κερδίζει ὄλους, πληρώνονται ἐκεῖνοι, ὧν τὸ χαρτίον ἐξάγεται.

Ἐν παράδειγμα :

Ὁ κόπτης ἔχει ἓνα Ἄσον' ἐκ τῶν τριῶν δὲ καθ' ὑπόθε-

(*) Ὁ ΜΗ ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΗΣ δὲν ἐπελθῆ ἐκ τῆς ἀπαιτήσεως, ἢ ὁποῖα προχθεῖς εἰς τὰς παρατηρήσεις του ἔδδθη. Πεισμώνως ἐμμένει εἰς διὰ ἀπ' ἀρχῆς ἰσχυρίσατο, μηδὲως τοὺς προβλ θέντας λόγους ὅπ' ὄψει λαδῶν. Ἐτι δὲ πλέον ἐστερεώθη εἰς τὴν ἰδίαν του, ὀχυρωθεὶς ὀπισθεν ἐνὸς τυπογραφικοῦ λάθους τοῦ στο:χειοθέτου, ὅστις τὸ 50 ο)ο τοῦ χειρογράφου μετέβαλεν εἰς 5 ο)ο.

σιν ἀντιπάλων του, ὁ εἰς ἔχει Ρήγαν, ὁ ἄλλος Ντάμαν καὶ ὁ τρίτος Φάρτερ. Κατὰ τὴν ἐξαγωγήν τῶν χαρτίων φανεροῦται πρῶτος ὁ Φάρτερ; ὄα κερδίση ὁ παίκτης ὁ ἔχων τὸν Φάρτερ εἰς βάρος τοῦ πάγκου τὸ ἐπὶ τοῦ πόρτου του ποσόν. Ἐξῆλθεν ὁ Ρήγας; γίνεται ὁ αὐτό. Ἡδὴ ἐξέρχεται ὁ Ἄσος τοῦ κόπτου ὁ πάγκος λαμβάνει τὰ ἐπὶ τῶν μὴ ἐξαχθέντων χαρτίων γρήματα· ἐπειδὴ δὲ μόνη ἡ Ντάμα ὑπελείφθη, τὸ ὑπὸ ταύτης μόνον ἀντιπροσωπευόμενον ποσόν ὄα κερδίση.

Ὁ κόπτης ἐξᾶκολουθεῖ νὰ κρατῆ τὰ παιγνιόχαρτα ἐν ὄσῳ ἐκ τῶν ἐκάστοτε ὑπαρχόντων πόρτων νικᾷ τοὺς περισσοτέρους τὸν ἀριθμὸν ἢ τοῦλάχιστον τοὺς ἡμίσεις· ἄμα ὁμοῦ συμβῆ τούναντιον (ἐπὶ πέντε π. χ. πόρτων κερδίση δύο καὶ πληρώση τρεῖς), παραχωρεῖ τὰ φύλλα εἰς τὸν ἀμέσως ἐπόμενον τούτου δὲ ἀποσυρομένου εἰς τὸν ἀκόλουθον καὶ οὕτω καθεξῆς.

Δύνανται οἱ παίχται ὄταν ἀπολέσωσι καὶ πρὶν εἶτι ἀναμιχθῆ ἢ δέσμη ὄπως γίνῃ ἐναρξίς ἐτέρως περιόδου νὰ προτείνωσι χαρτίον τι, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι σύμφωνος πρὸς τοῦτο καὶ ὁ κόπτης.

Ἄλλ' ἴσως δὲν ἐγράψαμεν εὐνοήτως τὴν ἀπάντησιν· ἐπομένως πρὸς ἀποφυγὴν πραιτέρω συζητήσεων, ματαίων ἄλλως τε, θέλομεν συντύχει τῷ ἀγαπῶν ἐπικριτῇ, δν ἐμαντεύσαμεν, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ ἐμπράκτως κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του πρὸς εἴρεσιν τῆς ἀληθείας ἐρευνήσωμεν. Ἐπαναλαμβάνομεν διὰ πιθανὸν νὰ μὴ ἐξεφράσθημεν εὐλόγητως, πιθανώτερον δὲ καὶ ὁ ἐλίγξας νὰ ἔχη ἄδικον. Ἐτε οὕτως εἶτε ἄλλως

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΣΙΟΥΣ ΜΑΣ

Πάλ' ὁ χειμῶνας πλάκωσε, πάλι τὸ πρῶτο χιόνι
 Ἄρχινῃσε τὸν ἔρημο φτωχὸ νὰ τὸν παγῶνῃ.
 Πάλι τὰ δόντια τρίζουσι οἱ δόλοιοι οἱ φτωχοὶ
 Γιατὶ κοντὰ στὴν πείνα των, τὸ χιόνι κ' ἡ βροχὴ
 Τοὺς δέρνει, καὶ δὲ βρίσκεται κανεὶς ν' ανακουφίσῃ
 Τὴ πείνα τους, στὴ γδύμνια τους λίγο νὰ τοὺς βοηθήσῃ.

* *

Αἱ! ποῦσθε Σεῖς οἱ εὐσπλαγχνοὶ, φιλόανθρωποι ποῦ εἴσθε
 Καὶ ποῦθενά δὲν φαίνεσθε, καθόλου δὲν κινεῖσθε
 Ποῦσθε καὶ δὲν ἀπλώνετε τὴν εὐσπλαγχνὴν σας χεῖρα
 Νὰ δώσετε στὸ ὄρφανό, νὰ δώσετε στὴ χήρα
 Μία μικρὴ βοήθεια, λίγο ψωμί καὶ ρούχα.
 Αἱ! γιούχα στοὺς πλουσίους μας, στοὺς Ἄρχοντάς μας
 γιούχα.

* *

Ἐλάτ' ἐδῶ στὴ φυλακῇ, ἐλάτ' ἐδῶ νὰ δῆτε
 Τὴν πείνα καὶ τὴ γδύμνια μας, κ' ἂν δὲν σὰς ἔχη μάννα
 Γεννήσ' ἂν δὲν βυζάζατε γάλα, μὴ λυπηθῆτε
 Σὴν ὄητε ὁμοίους σας γυμνοὺς, νὰ τρῶνε κουραμάννα
 Τὴν ὄρα ποῦ τὸ χιόνι
 καὶ τὴν πνοὴ παγώνει

* *

Ἐλάτε! ἰδοὺ στάδιον θεάρεστον, ὠρχίον
 Γιὰ σὰς ποῦ ἔχετε πουγγὶ πάρα πολὺ παχὺ
 Ἄφου τὸ κράτος ἄλλο τι νὰ δώσῃ περιπλέον
 Δὲν ἔχει ἀπ' ἓνα ψωμί. Ἐλάτε! οἱ φτωχοὶ
 Εἰς τὸν λαυμὸν σας κρέμονται δόλοιοι φυλακισμένοι
 Τρέξετε βοηθήστε τους, πρὶν βγοῦν, ἀποθαμένοι
 Λιγάκι κρέας στείλτε τους, στείλτε τους λίγα ρούχα
 Ἄλλως γιούχα στὰ πλούτη σας, στὴν ἀρχοντιά σας
 (γιούχα!

* *

Λογίαις.

Κατὰ τὴν διανομὴν τῶν πόντων πιθανὸν νὰ ἐξαχθῶσι δύο
 χαρτῖα ὁμοία. Ἐπειδὴ δὲ τότε συμβαίνει τὸ ἄτοπον ὁ παγ-
 κιέρης νὰ ἐπιδιώκῃ χαρτίον, οὐ ὑπάρχουν τρία ἔτι ὁμοία ἐν
 τῇ δέσμῃ, ἐνῶ οἱ κρατοῦντες θὰ ἀνακένουν νὰ ἐξαχθῇ τὸ ἴδι-
 κὸν των μὲ ὀλιγωτέρας πιθανότητας, διότι ἤδη δύο μόνον
 ὑπολείπονται, κρατοῦνται τὰ ἤδη δοθέντα καὶ ἐκ τῶν δύο ὁ-
 μοίων τὸ πρῶτον, καὶ εἴτα ἀναμιγνύονται καὶ κόπτονται ἐκ
 νέου τὰ φύλλα. Τὸ αὐτὸ γίνεται ἂν ὁμοίον χαρτίον, ἔχωσιν ὁ
 κόπτης καὶ εἰς τῶν ἀντιπάλων του.

Ὡς νόμος εἰς τὴν **Ταιγκινέτταν** ἐπικρατεῖ ὁ τῆς
Πασσέτας ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκειται πρὸς τὸ τεχνικὸν μέρος
 τοῦ παιγνιδίου.

Φ α ρ α ῶ.

Ὁ Φαραῶ παίζεται ὡς ἡ Πασσέτα μὲ οὐδεμίαν μὲν δια-
 φορὰν κατὰ τοὺς νόμους τῆς συναλλαγῆς, μὲ τὰς ἐξῆς δὲ ὅσον
 ἀποβλέπει τὸ τεχνικὸν μέρος.

εὐχαριστοῦμεν μυριάκις τὸν εὐγενέστατον μὴ χαρτοπαίκτην, διότι
 θαρσαλέως ἐξήνεγκε τὴν γνώμην του, ὅπου αὐτὴ μετὰ τῆς ἡμετέρας
 δὲν συμφέρει.

Ἐπὶ τέλος καὶ δι' αὐτὴν τὴν ἐπὶ τοῦ φιλολογικοῦ μέρους τῆς
 «Χαρτοκαϊτικῆς» παρατήρησίν του τῶ εὐγνωμονοῦμεν, εἰ καὶ ἀπο-
 ροῦμεν πῶς αὐτὸς ὁ ἔνθους ὀπαδὸς τῆς ἐλευθέρως ἐκφράσεως διαρρή-

ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΡΑΠΙΣΜΑΤΑ

Τὸ αἶμά του ἐπὶ τὰς κεφαλὰς σας!

Φρικῶδες διὰ τὸν Ἑλληνισμόν, χαρμύσσονον ἴσως διὰ τοὺς
 προδῶτας καὶ ἀναιδέεις ὀργιστάς ἄγγελμα ἀφίκετο ἐκ Κων-
 σταντινουπόλεως. Ὁ λόγιος ἀνὴρ **ΘΩΜΑΣ ΠΑΣΧΙΑΔΗΣ**,
 Ἑλληὴν πολίτης, καθηγητῆς καὶ δημοσιογράφος, ὁ ἀπὸ ἑπτὰ
 μηνῶν ἀνευ λόγου, μισθεὶς εἰς τὰς εἰρκτάς τοῦ Βυζαντίου ἀ-
 πεβίωσεν ἐπὶ τέλους ἐν αὐταῖς!... Ὁ οἰκτρὸς θάνατος τοῦ
 δυσμοίρου ἀνδρὸς συγκινεῖ πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν καὶ κινεῖ
 τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν ὀργὴν καὶ τοῦ τελευταίου Ἑλληνοῦ,
 ἐκτὸς, ἐνοσεῖται, τῶν ἀνωτάτων αὐτοῦ ἄρχόντων, εἰς οὓς τὰ
 τοιαῦτα οὐδεμίαν προξενούσιν αἰσθησιν καὶ τῶν ὁποίων μόνη
 μέριμνα εἶναι ἡ ἀπομύζησις καὶ τῆς τελευταίας τοῦ λαοῦ ζω-
 τικῆς ἰκμάδος καὶ ἡ πλήρωσις τοῦ θαλακίου αὐτῶν.

Σημειώσατε καὶ τὸν ἐν μαρτυρίῳ φρικῶδη θάνατον τοῦ
Θωμᾶ Πασχιάδη, τοῦ Ἑλληνοῦ πολίτου, ὡς δεῖγμα καὶ
 αὐτὸ τῆς φιλίας **Χαμητ καὶ Γεωργίου**.

Ἀναμένετε ἤδη ν' ἀκούσῃτε ὅσον οὔπω καὶ τὸν θάνατον
 τοῦ ἑτέρου Ἑλληνοῦ πολίτου **N. Φιλιππίδου**, βαρέως
 νοσοῦντος καὶ τούτου ἐν ταῖς εἰρκταῖς, διὰ νὰ λυθῇ καὶ τὸ
 ζήτημα τοῦτο **αἰσιῶς καὶ κατ' εὐχὴν**, ὡς ἐλύθη καὶ τὸ τοῦ
Κεραλ διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Κοιμᾶσθε ἤδη, ἐθνοκατάρτατοι πολιτευταί, ἐπὶ τῶν δα-
 φνῶν σας, κορέσατε τὴν ἀρχομανίαν σας, ὀργιάζετε, πλουτί-
 ζετε μετὰ τῶν συναταίρων σας, εἴτε λησταὶ εἶναι οὔτοι εἴτε
 βασιλεῖς, καὶ μὴ σὰς μέλει τέσσερα, ἡ μοῖρα σας δουλεύει.

Ἀλλὰ καὶ τρέμετε, φονεῖς, διότι ἐλεύσεται ἡμέρα καὶ ἐγ-
 γίξει αὕτη, καθ' ἣν ὁ λαὸς, ὁ κοιμώμενος οὗτος λέων, ἀσυ-
 νιζόμενος θέλει σὰς ἀρπάσαι ἀπὸ τῆς κόμης — ἀλλ' ὄχι, ἀπὸ
 τοῦ τραχήλου ἤθελα νὰ εἶπω, διότι εἴσθε φαλακροὶ, — καὶ σὰς
 σῦρει ἐνώπιον τοῦ ἀδεκάστου αὐτοῦ δικαστηρίου, ἐρωτῶν ὑμᾶς:

— **Τί ἰκάμετε τοὺς ἀδεκάστους μας;**

Θέλετε καὶ ἄλλο; — Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν προνο-
 μίων τῶν Πατριαρχείων καὶ τὴν αὐθαίρετον παῦσιν τῶν Μη-
 τροπολιτῶν ἔχομεν καὶ ἄλλα ἀκόμη τραύματα καιρία κατὰ
 τοῦ Ἑλληνισμοῦ καταφερόμενα ὑπὸ τῆς φιλίας Τουρκίας, τῆ ἐ-
 πινεύσει Τρικούπη καὶ Γεωργίου, ἐκτὸς τοῦ νέου περὶ τύπου

Τὰ χαρτῖα ἀναμιγνύονται μὲν ὑπὸ τοῦ παγκιέρη, ἀλλὰ
 κόπτονται πάντοτε ὑφ' ἐνὸς τῶν ἀντιπάλων του.

Ἐπειδὴ τὰ φύλλα δὲν κόπτονται μὲ **σπαθί**, ἀλλ' ἀποτί-
 θεται ἡ δέσμη ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ λαμβάνεται διὰ τῶν
 δακτύλων ἀριθμὸς τις ἀόριστος, ἅτινα τίθενται ἀκολουθῶς
 κάτωθι τῶν λοιπῶν, ἐπομένως δὲ δὲν ὑπάρχει ὁ λόγος ἐκεῖνος,
 καθ' ὃν δὲν λογίζεται εἰς τὴν **πασσέταν** τὸ τελευταῖον, διότι
 δυνατὸν νὰ φανῇ, ἅπαντα ἀνεξαιρέτως τὰ χαρτῖα λαμβάνον-
 ται ὑφ' ὄψει καὶ τὸ κέρδος εἶναι ὡς μὲν τὰ πρῶτα κατὰ ζεύγη
 ὑπὲρ τοῦ κόπτου, εἰς δὲ τὰ δευτέρω ὑπὲρ τῶν ἀντιπάλων
 τούτου.

Ὅταν **πόντος** τις τύχη ἐν ἀρχῇ πρῶτος (**φάτσα**) τὸ ἐπ'
 αὐτοῦ ποσὸν κερδίζεται δλόκληρον ὑπὸ τοῦ **πάγκου**.

Ἡ δέσμη εἶναι ἐστραμμένη πρὸς τὰ κάτω καὶ ὁ κόπτης
 σύρων τὰ παιγνιόχαρτα ἐκφωνεῖ ἐναλλάξ μετὰ τοῦ ἐξαγο-
 μένου χαρτίου τὰς λέξεις «**ἔχασε**», «**ἐκέρδισε**».

(ἀκολουθεῖ)

γνοὺι τὰ ἱμάτιά του, διότι ἤραμεν, ὀνομάσαντες δέσμη παιγνιοχάρ-
 των τὴν τ ρ ἄ π ο υ λ α ν καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς συσφιγκτρῆς
 ταινίας, τὸν κλοῖον τῆς κυριολεξίας, ὡς νὰ μὴ ἦτο ἀκόμη **Κοντὰ**—
Κοντὰ συγγνωστὸν ἡ λέξις **ΟΜΙΛΙΑ** νὰ ἔχη τὴν πεζὴν ὡς ἦδη ση-
 μασίαν τῆς καὶ **ΛΕΣΧΗ** νὰ καλεῖται τὸ κτῆριον, ἐν ᾧ αἱ φλαραὶ κλπ
 λαμβάνουσι χώραν.

ΚΑΡΡΟ.

ἀνηκούστως καταπιεστικῷ νόμῳ, ὅστις πνίγει καὶ δεσμεύει τὴν ἐν Τουρκίᾳ δημοσιογραφίαν μέχρις ἐξοντώσεως, ἀγγέλλεται ἤδη καὶ νέον πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν φιλοδώρημα τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου Χαμηῆ. — *Οἱ διοικηταὶ τῶν Νομῶν τῆς Τουρκίας, διέταξαν* τοὺς κατὰ τόπους Μητροπολίτας νὰ μὴ εἰσπράττωσι πλέον συνδρομὰς οὔτε περὶ καὶ οὔτε περὶ *μουῶν, οὔτε περὶ ἀπόρων.*

Δηλονότι ἀφαιροῦσι τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἐν Τουρκίᾳ ὀρθοδόξου κλήρου τῆς ψυχῆς τοῦ ἑλληνισμοῦ, καταργοῦσιν ἄρα καὶ τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν . . .

Τὰ προνόμια τοῦ Πατριαρχείου, ὃ Ἑλληνισμὸς αὐτὸς σύσσωμος, ἅτινα δὲν διεσπλεῖθησαν οὐδ' ἐπὶ τῶν ἰσχυροτέρων καὶ ὀμοτέρων Σουλτάνων, τοῦ Σουλεῦμάν καὶ ἄλλων, ἐπέπρωτο νὰ καταργηθῶσιν ἐν ἡ ἐποχῇ ἡ Τουρκία δὲν εἶναι ἡ πτώμα, ἐπὶ Τρικούπη τοῦ προδότη, πρωθυπουργοῦντος ἐν Ἑλλάδι, καὶ βασιλεύοντος Γεωργίου τοῦ Α'.

«Οἱ διοικηταὶ τῶν Νομῶν τῆς Τουρκίας *διέταξαν* τοὺς Μητροπολίτας . . . »

Πῶς σὰς φαίνεται τὸ «*διέταξαν*» ἐκεῖνο ;

Τὸ καλ' ἡμᾶς σημαίνει ὅτι δὲν ὑφίστανται πλέον Πατριαρχεῖα ἑλληνικὰ ἢ φιλῶ τῷ ὀνόματι.

Νομίζομεν ὅτι ἀκούομεν ἤχουντα τὸν νεκρώσιμον κῶδωνα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Καὶ νεκροθάπτην αὐτοῦ βλέπομεν τὴν ἀπαισίαν μορφὴν τοῦ Ἑθνικοῦ προδότη Χ. Τρικούπη.

Δόξα καὶ αἶνος αὐτῷ ! . . .

Βροῦτος.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

(ἀφιερῶνται εἰς τὸν Παππᾶ Μαρτίνου).

I.

Ὁ Παράδεισος.

*Εἶπε ᾗψηλὰ καὶ πῶς ᾗμπορῶ ν' ἀρέθω !
Γν' αὐτὸ κ' ἐγὼ, παππᾶ μου, ὄλο ῥηστεῖω
Καὶ δὲς του πελὰ φασούλλα νόχτα ᾗμέρα.
Αὐτὰ — Τὸ ξέρεις δά ! — γερροῦν ἂ ἐρ α
Ποῦ κάνει τὴν κοιλιά μου νὰ φουσκώρη
Καὶ θε ν' ἀρέθω ἐπάνω σὰν μ π α λ ὀ ρ υ !*

II.

Ἡ Κόλασις

*Κλέφταις, φονιάδες, δῆμαρχοί, διαβόλοι,
Πόρταις, γλωσσοῦδες καὶ ἡ κάθε λάμπα
Βράζουν ἐκεῖ ᾗτην πίσσα μέσα ὄλοι,
Βράζουν ᾗκεῖ ὄλοι μέσα ᾗτὰ κατράμπα,
Μά ᾗχι γ' αὐτοὺς κ' ἡ κόλασι γλυκάδες
ᾗταὶ γλυτόνουν πελὰ ἀπ' τοὺς πάππάδες !*

Ὁ Χωλὸς Διάβολος

ΕΚΘΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΚΘΕΜΑΤΑ

(Ἀπόσπασμα Μωσαϊκοῦ ἐξαχθέντος ἐκ τοῦ πολυτίμου καταλόγου τῆς «Ἐστίας») καὶ ἐκτεθέντος μετὰ διαφόρων ἄλλων ἐκθεμάτων ἐν τῇ Δ' Ὀλυμπιάδι ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου **Χωλοῦ Διαβόλου**. Δημοσιεύομεν αὐτὸ σήμερον τῇ εὐμενεῖ παραχωρήσει τοῦ συγγραφέως, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς ὀδηγὸς εἰς τοὺς μὴ ἐπισκεφθέντας τυχόν μέχρι τοῦδε τὴν ἐκθεσιν καὶ ὅπως κριθῇ ὑπὸ τῶν φιλομούσων ἀναγνωστῶν τοῦ «Ῥαμπγαᾶ» πρὶν ἢ ἐκφέρῃ ἐπ' αὐτοῦ τὴν κρίσιν τῆς ἡ Σεβ. ἐπιτροπῆς.)

ὃ **Λουκιανὸς** ἐκθέτει . . . ὀρυκτὰ μολύβδου ὃ **Αἰλια- νὸς** . . . φακὴν, ὃ **Σοφοκλῆς** . . . ἐλαϊόλαδον, ὃ κ. **Δαμα- σκηνὸς** . . . θεῖον αὐτόματον (καὶ ἀνεψῖδον ποῖος;) ὃ **Κόντος** . . . παρούχη, ὃ **Κασσιμάτης** . . . φασιόλους, ὃ **εμιτέλος** . . . κηλάχι, καὶ ὃ **Ποταγὸς** . . . φύλλα κα- πνοῦ !

ὃ κ. **Νικολαῖδης** οἰκημα περιστῶν τὸ **Δρομοκαττειον** καὶ ὃ κ. **Τσιριγώτης** *μιαρ γνώμη* (εἰκόνα).

ὃ κ. **Τζιγκος** ἐκθέτει . . . κερᾶμους καὶ ὃ κ. **Κερα- μάς** . . . *Τζιγκο*.

ὃ φίλος κ. **Φωκηνὸς** . . . ἐρεβίνθους, ὃ κ. **Φαρμά- κης** . . . μέλι καὶ ὃ κ. **Σουμαρέπας** ὄδρο . . . πέπονας !

ὃ κ. **Μπαλωμένος** βελέντζαν κόκκινην (*καιουρηγή*); ὃ κ. **Κουτσὸς καλα** . . . πόδια καὶ ὃ κ. **Γρούλλος** . . . τεμάχιον μουσικῆς.

ὃ κ. **Ἐπιτροπάκης** *σάγματα* γυναικεῖα (*καὶ χαλι- τοὺς τίς;*)

ὃ κ. **Φαῦλος** *παιδαγωγικὸν* ἐγγχειρίδιον.

ὃ κ. **Χονδρὸς** καλεμικερῖα, ὃ κ. **Μητάκης** ἔρρινον (*ταμβάκον*), ὃ κ. **Γλόκας** *σχονία*, ὃ κ. **Σπαθῆς** . . . πυ- ροβόλον ὄπλον, ἢ κ. **Σοφρᾶ** τάπητα καὶ ὃ κ. **Σαρακω- μένος** βαλανιδιον.

ὃ κ. **Μαυρουκάκης** *ἀσπρὸ* . . . σιτον καὶ ὃ κ. **Μαυ- ρῆκος** οἶνον *λευκόν*.

ὃ κ. **Σκατοῦρος** ἐδώδιμα διάφορα, ὃ κ. **Καμιμένος** πυροσβεστικὴν συσκευήν, ὃ κ. **Καλαμπόκης** σῖτον καὶ ὃ κ. **Παλησοσυγιᾶς** μέλι.

ὃ κ. **Καλοκαιρινὸς** . . . χειμωνικὰ, ὃ κ. **Κανατά- κης** βούτυρον αἰγὸς καὶ ὃ κ. **Βουτυρᾶς** . . . Κανάτια αἰγι- νίτικα.

ὃ κ. **Ψιακῆς** βαρὴν μύστακος, ὃ κ. **Μαχαιρᾶς** πα- ρούχη καὶ ὃ κ. **Μικρούτσικος Μεγα** . . . ρικὰς ἐλαίας.

ὃ κ. **Στραβοπόδης** . . . ὄδηγόν ἐμπορίου. (Σημ. *Ἄν ἦναι ποτὲ δυνατὸν νὰ ὀρθοποδήσῃ τὸ ἐμπόριον ἔχον ὄδηγόν τὸν κ. Στραβοπόδην!).

ὃ κ. **Βλάχος** σύγγραμμα *Ἑθνωπαϊκῆς* μουσικῆς ! ὃ Βικέντιος **Λαμουρμούρης** Μουσικὰς συνθέσεις.

ὃ κ. **Ἄμοιραδάκης** νεκρὰν φύσιν, ὃ κ. **Βροῦτος** προτομὴν τοῦ Καίσαρος, ὃ κ. **Μαράτος** προ . . . τομὴν καὶ ὃ κ. **Λαχανοκάδης** εἰκόνα παριστῶσαν τὸν ἀποκλεισμόν.

ὃ κ. **Σαλαμούρας** φιάλην περιέχουσαν ἄτμόπλοιον, ὃ κ. **Σ. Κατέχος** ἄτμόπλοιον ἐκ ξύλου, ἐπὶ τέλους ὃ **Χωλὸς Διάβολος** τὴν προτομὴν τοῦ Δημάρχου καὶ ὄλους τοὺς ἄνω σημειωθέντας κυρίους !

Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Ὁ Χωλὸς Διάβολος.

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Μετὰ τὸ ἀριστούργημα τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Φρ. Κοππέ, μετὰ τὸν ΣΕΒΗΡΟΝ ΤΟΡΕΛΛΗΝ, ὃ φοβερός καὶ ἀγαπητὸς Νιόνιος μᾶς ἐσερβήρισε τοὺς χαριεστάτους καὶ διασκεδαστικούς ΔΙΑΓΜΟΥΣ εἰς τοὺς ὁποίους τόσο φιγουράρουν μὲ τὰ ἐπανησιακὰ των οἱ δύο μοναδικοὶ κωμικοὶ μας, ὃ ΣΠΥΡΟΣ καὶ ὃ ΠΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ! Τί κόσμος! τί γέλια! τί καθό! Ἄμ' αὐτὴ πάλιν ἡ surprise, τί σοῦ λέει; Ἄκουε ἐκεῖ νᾗχομε, ἀδελφε, κ' ἕνα ἄλλον κωμωδιογράφον πρῶτης τά- ξεως καὶ νὰ μὴ τὸν γνωρίζωμεν; Ὁ Παντόπουλος! Ὁ Παντόπουλος! τί enfant gâté τοῦ θεάτρου! ὃ δημοτικώτατος καὶ ἀγαπητὸς Παντό- πουλος, μᾶς ἔδειξε τὸ ἴδιο βράδῳ ὅτι κέκτηται. ἐκτὸς τῆς ὀποκριτικῆς τέχνης καὶ ἀληθῆ καὶ πλούσια προσίοντα κωμωδιογράφου! Ἐλεῖνη ἡ κω- μωδία του ἦτο καὶ τι ἐκτακτὸν! Εὐγε! his! his! his! Ὅρίστε, ἀν ἀγαπάτε: Μετὰ τοὺς ΔΙΑΓΜΟΥΣ, τὸ ἑσπέρας τῆς τρίτης, παρυστάθη καὶ — ἀντιγράφομεν αὐτολεξεί τὸ κλασικὸν πρόγραμμα τοῦ Νιόνιου, ἄξιον ἀληθῶς ἀθανασίας !

Τὸ πρῶτόλειον τοῦ κωμικοῦ Εὐαγ. Παντοπόδλου, ΔΕΝ ΕΣΧΙΣΕΣ ΤΗΝ ΓΑΤΑ, κωμῶδία εἰς μίαν ἀνκράξιν, δι' ἧς ἀναρριχᾶται τὸ πρῶτον ἡ δὴ ἐπιτῶν ὄπωφειών τοῦ Ἑλικῶνος ἵνα δρέψῃ καὶ οὗτος μικρὸν τρικλῶνον δάφνης, ἣν δὲ νθὰ τῷ ἀρνηθῶσιν, ἐλπίζομεν, αἰδῶσον ἀγασταὶ τὸ σφδυσπρόσιτοι Ἑλικωνιάδες! Αὐτὴ ἡ σύστασις ἀξίζει ἕνα Βασιλεῖον! Τὴν Πέμπτην πάλιν ἐθάλασεν ὁ κόσμος μὲ τ' ἀπωλοῦσιν ὅσα πρόβητα, σᾶς λέγομεν δὲ μυστικὰ ὅτι προετοιμάζεται, πυρετωδῶς καὶ ἡ ἀλωσις τοῦ Καλαποθέκη! Λοιπὸν τί ἔχει νὰ γείνη!

✻

Ἴταλικὸ! Ἴταλικὸ, κύριε Λασσάλ! ὁ κόσμος θέλει τὴν Ἴταλικὴν μουσικὴν ποὺ τὴν αἰσθάνεται, ποὺ τὴν νοιώθει. Τὰ χαχλιάνισματά, οἱ κορδακισμοὶ, τὰ ξεδράκωτα καλαμπούρια καὶ τὰ ἀποχαυνωτικὰ τραγούδια μπορεῖ νὰ ἀρέσκουν εἰς ὠρισμένα ἄτομα τὰ ὁποῖα μποροῦν τέλος νὰ τὰ ἀπολαύσουν καὶ μὲς' στοὺς ἀντ.θαλάμους των' ἄλλ' ὁ πολὺς κόσμος θέλει ν' ἀκούσῃ ἔμπνευσιν, ν' ἀκούσῃ μελωδίαν, ν' ἀκούσῃ τέχνην. Αὐτὸ θὰ τὸ καταλάβετε βεβαίως ὅλοι! Στῆς Γαλλικαῖς ὑπερέτταις τὸ θέατρον ἀδειανόν. Στὴν Lucia, στὸν Romeo e Julietta στὸν Barbieri di Siviglia καὶ στὸν Faust, ἂν καὶ ἡ ἐκτέλεσις των ἔπρεπε νὰ τεθῇ ὑπὸ καθαρίων. ἂν καὶ ὁ ὑψίφωνος ἀπεδείχθη ἄξιος ἀγχόνης, ὁ βαθύφωνος ἄξιος πνιξίματος καὶ ὁ χορὸς γιὰ σφάξιμο, ἂν ὄχι γιὰ εἴποτε ἄλλο, οὐχ' ἦτον τὸ θέατρον ἤτο κατὰ μιστον καὶ τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον φρενητιωδῶς ἐχειροκρότει τὴν γλυκειὰν μουσικὴν τοῦ Δονιζέτι, τοῦ Ροσσίνι τοῦ Γκουνώ! Φανταζόμεθα τώρα τί θαύματα ἤμποροῦσε νὰ κἀνῃ μιὰ καλὴ ἐκλεκτὴ Ἴταλικὴ κομπανία! Φανταζόμεθα τί γλυκειαῖς βραδυαῖς θὰ περνοῦσαμε, ἂν εἴχαμε τὴν ἐξυπνάδα νὰ φέρωμεν ἐδῶ τὸν Σαμάρα μας! Φανταζόμεθα τόσα πράγματα καὶ σιγῶμεν ὅταν ἀναλοισθῶμεν ὅτι ἄλλως ἔδοξεν εἰς τὸν φιλόμουσον καὶ μεγαλεπίβολον Χιώτην καὶ εἰς τὴν χειροκροτήσασαν τὴν ἀπόφασίν του ἐθνικὴν!! δημοσιογραφίαν! Ἄς τὰ καμρῶσουν τώρα!

* * *

Μεταξὺ δύο ἐνῶ παίζεται ἡ σοβαρὰ καὶ διδακτικὴ ὑπερέττα Lilli.

— Ἀγ, πῶς σοῦ φαίνεται ἡ Lilli;

— Αὐτὴ, φίλε μου μόνον τὸν κ. Στεφανίδην μποροῦσι νὰ σιγικυνησῇ!

* * *

Ἐν τῷ ὑπερῶφ μεταξὺ ἐνὸς λιμοκοντόρου καὶ ἐνὸς βέρου Πλακιώτη

— Μὲ τὸ Παρδόν, κύριε, αὐτὸς πάλι μὲ τὰ κόκκινα ποῖος εἶναι;

— Ὁ Μεφιστοφιλῆς.

— Πῶς εἶπες; Ὁ Μιστοκλῆς; (ἱστορικώτατον).

Μεφιστοφελῆς.

ΑΝΑΡΜΟΣΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

Νὰ λέγεται Βροῦτος ὁ γλύπτης, ὅστις καὶ Κασαράς γλύφει

✻

Χαρίλαος ὁ οὐδεμίαν χάριν εἰς τὸν λαὸν κάμνων.

✻

Νὰ λέγεται Λιανοσταφίδα καὶ νὰ μὴ δίνῃς λιανὸ γιὰ τὴ σταφίδα.

✻

Νὰ ὀνομάζονται Μικρόπουλος καὶ νὰ ἦσαι Γολιδό.

Τρανὸς καὶ νὰ ἦσαι Νέγος.

✻

Νὰ φέρῃς ὄνομα Ὁμηρος καὶ ἐπίθετον Κολοντούρος.

✻

Νὰ λέγεται Θφασούβουλος καὶ νὰ ἦσαι παραμάρτης τῶν ἀνακτόρων.

✻

Νὰ γεννήσῃ τέκνον ὁ Πηνελιῶ καὶ νὰ τὸ βαπτίσῃ... Ἀχιλλέα.

✻

Ἡ νὰ ὀνομάζονται Ἐκτωρ καὶ νὰ βγάλῃς Ἀχιλλέα... τὸ σκυλλοῦ... .

✻

Νὰ λέγεται Ἀνάργυρος καὶ νὰ κολυμβᾷς εἰς τὰ ταμεῖα.

✻

Νὰ ὀνομάζονται Λούκουλλος καὶ νὰ φοφᾷς τῆς πείνας.

✻

Νὰ φέρῃς ἐπίθετον Ξυπόλυτος καὶ νὰ ἦσαι... ὑποδηματοποιός.

✻

Νὰ φορῇς πάντοτε στολὴ καινούργια, ὡς ἀξιωματικός, καὶ νὰ ἐπονομάζονται Παλλωμένος.

✻

Νὰ ἦσαι Βούλγαρος Παπάζουγλους καὶ νὰ φρουρῇς Ἑλληνας φυλακισμένους μὲ φρουροὺς ἐκ Στενημάχου.

✻

Νὰ γράφῃς αὐτὰ καὶ νὰ ἦσαι ἀπὸ τ' Ἄγραφα.

(Αὐτὰ καὶ ἴπεται συνέχεια).

ΑΓΡΑΦΙΩΤΗΣ

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν κ. Δ. Βουλπιώτην.

— Διατί τὸν μὲν κ. Ποστολάκαν ἔχετε ἐλεύθερον εἰς τὸ σπῖτι του τὸν δὲ Ῥαμπαγᾶν εἰς τὰς φυλακάς;

Ῥαμπαγᾶς.

Εἰς ἐτυψείας ψάραδες.

Γιὰ λαθρεμπόριο, κομψαῖς πολύτιμαις δαρτέλλαις Βουτᾶν καὶ ξαναβουτᾶν στῆς θάλασσης τὸν πάτο

Μὰ μόνον παληοβάρελλα ψαρβούρ καὶ σαρδέλλαις...

Φᾶτε ταις τώρα μὲ πολὺ λαδόξυλο στὸ πιάτο...

Τελώνιο.

ΜΙΑ ΠΡΟΟΔΟΣ

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς μαθάνει ἐκ τῶν φυλακῶν τοῦ Ῥαμπαγᾶς τὰς προόδους τοῦ φίλου αὐτοῦ κ. Δ. Ζαχαράτου, ὅστις κρατεῖ πλέον τὰ σκήπτρα τῆς ἐν καφελοῖς ὑπεροχῆς διὰ τοῦ ἀρτισυστάτου αὐτοῦ καὶ καθ' ὅλα παρισιανοῦ καφελοῦ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, ὅπου ἡ φιλόκαλος διακόσμησις, ὁ λαμπρὸς ἠλεκτρικὸς φωτισμὸς, ἡ μετ' ἠλεκτρικῆς ταχύτητος ἐκτελουμένη, ὑπὸ τὸ ἀέτειον ὄμμα του ὑπηρεσία, τὰ πολλὰ καὶ τέλεια σφαιριστήρια, ἡ ἐκλεκτὴ ποιότης πάντων τῶν εἰδῶν τῆς καταναλώσεως ἐκλύουσι τὴν πολυαριθμοτέραν καὶ ἐκλεκτοτέραν πελατεῖαν. Ὁ κ. Ζαχαράτος κατέκτησε πλέον τὰς Ἀθήνας διὰ τῶν ὠραίων αὐτοῦ καταστημάτων ἀπὸ τῆς μιάς εἰς τὴν ἄλλην πλατεῖαν, ἐκτείνων τοὺς πλοκάμους αὐτοῦ ὡς τεράστιος πολύπους, καὶ μέχρι τοῦ ρωμαντικοῦ καφελοῦ τῆς Λεωφόρου Ἀμαλίας.

Τολμηρὸς μεταρρυθμιστής, δραστήριος, ζεικίνητος, ἀνθρωπος μὲ θηλυκὸ μυαλὸ, ὁ κ. Ζαχαράτος εἶναι πλασμένος διὰ τοιαύτας ἐργασίας καὶ καθὼς πηγαίνει θὰ καταντήσῃ πλέον νὰ μὴν τὸν χωροῦν αἱ Ἀθηναί.

Συγχαίρουμεν τῷ φίλῳ ἡμῶν διὰ τὰς δάφνας του, ἀλλὰ λυπούμεθα διότι δὲν δυνάμεθα νὰ πῶμεν εἰς ἐν τῶν καφελοῦν αὐτοῦ κανὲν καλὸν κωνιάκ εἰς ὑγείαν του καὶ νὰ τοῦ εὐχρηθῶμεν συγχροῦντες μετ' αὐτοῦ τὸ ποτήριον. Οἱ τοὺς Ποστολάκηδες καὶ Γρηγοράκηδες καὶ ἄλλους ἐλευθέρους ἀφίνοντες δὲν ἐπιτρέπουν εἰς τὸν Ῥαμπαγᾶν νὰ ξεμυτίσῃ που τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ τὸν περιορίζουν εἰς βρωμερωτάτας φυλακάς φρουρούμενον ὑπὸ δυνάμεως ἐξήκοντα ἀνδρῶν μ' ἐρ' ὄπλου λόγγην καὶ ἀναγκαζόμενον ν' ἀναπνῆ τὸν δηλητηριωδέστερον ἀέρα ἐν πολιορκίᾳ ἀποπάτων.

ΜΩΡΙΩΝ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Δύο συμβούλια ἐν Ἀθήναις, ὡς ἐὰν τὸ πνεῦμα τῆς μωρίας — ἐὰν ἡ μωρία ἔχῃ πνεῦμα — ἐπεφοίτησεν ἐπ' αὐτὰ, δύο συμβούλια ἀντάξια πόλεως Ἀθηναίων καὶ οὐχὶ τῆς πόλεως τῆς Παλλάδος, ἐν ἧ τὸ πνεῦμα, ἡ εὐφυΐα τρέχει εἰς τὰς ὁδοὺς, προσέβησαν ἐσχάτως εἰς μέτρα καὶ ἀποφάσεις ἐκδηλωτικῆς καταστάσεως διανοητικῆς ματὴν ἀλήθειαν προβληματούδους.

Ἐριστώμεν τὴν προσοχὴν τοῦ ἀδελφοῦ λαοῦ ἐπὶ τῆς τοιαύτης καταστάσεως.

* *

Καὶ πρῶτον τὸ Νομαρχιακὸν συμβούλιον διὰ πλειοψηφίας συνιστᾷ τὴν διαίρεσιν τοῦ παμμεγίστου Δήμου Ἀθηναίων εἰς δύο δήμους, καθόσον αἱ κολοσσικαὶ διαστάσεις αὐτοῦ ἔλαβεν ἡ πόλις τῆς Παλλάδος καθιστώσῃ δυσχερὲς τὸ ἔργον τῆς διοικήσεως τῆς μεγαλοπόλειός μας παρ' ἐνός μόνου Δημάρχου, παρὰ μιᾶς μόνης κεφαλῆς — καὶ μάλιστα ὅταν ἡ νεοφυῆς αὕτη εἴναι ξηρὰ κολοκύνθη ὡς ἡ τοῦ χαμαιλέοντος — ἄλλως πρέπει νὰ οἰκονομηθῶν καὶ ἄλλα πρόσωπα ὡς δήμαργοι, δημοτικοὶ σύμβουλοι, γραμματεῖς, κλητῆρες κλπ. κλπ. πρέπει νὰ τραφῶσι καὶ ἄλλοι ἐκ τοῦ ὑδροκεφάλου τούτου τῆς Ἑλλάδος — κατὰ τὸν μακαρίτην Ἰακωβάτον.

Δέσατέ τους — τοὺς νομαρχιακοὺς σας συμβούλους τῆς πλειοψηφίας — καὶ ἐγκαθιδρύσατέ τους εἰς νέον καὶ εὐάερον κατάστημα — τὸ Δρομοκαίτειον — καθόσον μάλιστα εἰς ἐξ αὐτῶν ἐξέφρασεν εὐχὴν ἵνα ἀνεγερθῆ καταστήματα ἴδιον (!) διὰ τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον μὲ ἴδιους ὑπαλλήλους κλπ. ... — Ὡ μωρία, ποῦ ἐκρύπτεσο μέχρι τοῦδε καὶ δὲν ἐφαίνεσο;

* *

* Ἄλλο δὲ συμβούλιον, τὸ τῆς ἑταιρίας τοῦ ΣΑΠ παρεδόχθη διὰ παμψηφίας σχεδὸν οὐ μόνον τὴν μεταφορὰν τοῦ σταθμοῦ εἰς τὸ Μοναστηράκι, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκείθεν διὰ τῆς ἑδοῦ Ἀθηναῶν ἐπέκτασιν τῆς γραμμῆς μέχρι τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας δι' ὑπογελοῦ σήραγγος.

Ὡ πιθηκιστὰὶ Ἀθηναῖται, σύμβουλοι καὶ τραπεζίται σπουδαῖοι, καὶ κράτιστοι οἰκονομολόγοι, πῶς χάραξετε εἰς τὰ ρηχά!

Καὶ αὐτὸς ὁ κοινότερος νοῦς κατανοεῖ εὐχερέστατα ὅτι τοιαύτη σήραγγα ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀνάγκης καὶ διὰ μεγάλης δαπάνης ὀρυσσόμενη ἐν τῇ ἑδοῦ Ἀθηναῶν εἶναι ἡ βλακιστέρα καὶ μᾶλλον ἀπονενομημένη τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ θέλει οἰκτροῦς ναυαγῆσαι διὰ πολλοὺς λόγους, οὓς ἐξέθηκον ἐν ἐκτάσει ἄρμοδιώτεροι ἡμῶν καὶ οἵτινες εἰσὶν ἀναμνησθήτεροι.

Δὲν ρίπτεις τὰ χρήματά σου εἰς τὴν θάλασσαν παρὰ νὰ τὰ θάψῃς εἰς τοιαύτην σήραγγα; κ. Ψύχα.

* Ἡ ἐὰν ἔχῃς τόσα πολλά δὲν κάμνεις ἄλλα ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἔργα ἐν Ἀθήναις;

* *

Δὲν δυνάμεθα ἐν τούτοις ἢ νὰ συγχαρῶμεν τὴν μειονοφηλίαν τοῦ Συμβουλίου ἧτοι τὸν Κορ Γάικαρ τὸν μόνον ὅστις εὐρέθη ν' ἀντικρούσῃ τὴν βλακωδὴ ἐπιχείρησιν προτιμήσας νὰ παρετηθῆ ἢ νὰ συναινέσῃ εἰς τὴν τοιαύτην ἀνόητον ἐπιχείρησιν.

Τρελλός.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

* Ἦλθεν, εἶδεν ἀπῆλθε. — Κατ' αὐτὰς ἐπεσεφθῆ τὰς φυλακὰς, (τὴν πρὸς τὰ κατὰδικα μόνον πέρυγα) ὁ διευθυντῆς καὶ Νομάρχης κ. Φανδρίδης, διότι, λέγει, ἔμαθεν ὅτι συμπλοκὴ τις συνέβη ἐν αὐταῖς μετὰ μαγαζιῶν, μετὰξὺ δύο καταδικῶν, κτλ. Ἀνεγνωμεν δὲ εἰς τινα Ἐφημερίδα διάφορον ἐν ᾧ ἐλέγετο ὅτι διέταξεν ἐπισκευὰς καὶ λοιπὰ ἐν ταῖς φυλακαῖς, οἷον αὐστηρὰν καθαριότητα. Καὶ ἀληθῶς, ὦ τοῦ θαύματος, μετὰ τῆς δραστηριότητος ἤρχισαν αἱ διαταχθεῖσαι ἐπισκευαὶ καὶ τὴν φροντίδα ἐλήφθη ἀμέσως περὶ τῆς καθαριότη-

τος τῶν φυλακῶν, ὥστε ἔγειναν ἀγνωρίστοι. Τὰ δωμάτια τῶν ἀστράπτουν. Ἐντρέπεσαι νὰ πτύσῃς πλέον εἰς τὸ στυλπνὸν σάνιδιά σου. Ἡ δὲ ἀπύσχατος τῶν φυλακῶν ἔγεινε μυροβόλος, καὶ ὁ εἰς αὐτὰς εἰσερχόμενος δὲν ὑποπτεύει κἄν ὅτι τετρακόσαιο περιμέρειαι πληροῦσιν ἐκεῖ μέσα περὶ τὰς ἐξήκοντα γαινούσας ὅπως τῶν ἀποπάτων.

Νομίζει ὅτι δὲν εἰσερχεσθαι πλέον εἰς φυλακὰς ἀλλ' εἰς μυροπωλεῖον καὶ αὐταὶ δὲ τῶν φυλακῶν αἱ βούται κατήντησαν ἀγνωρίστοι. Ὁ κ. Φανδρίδης θὰ ἠδύνατο νὰ βίβῃ σταγόνας ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ μανδύλι του καὶ νὰ μωγομυρίσῃ.

Ψυχή μου φυλακαί!

Εἶναι τὸ καμάρι τῆς πρωτεύουσας.

Εἶναι διὰ νὰ πάρουν ἐπ' αὐτὰς μοδέλο δλαὶ τῆς Εὐρώπης αἱ πρωτεύουσαι.

Εὐγέ σου, κ. Φανδρίδη! Ἀλλὰ νὰ μᾶς βλέπῃς συχνότερα καὶ ὅταν ἔρχεσαι, νὰ μὴ βιάζεσαι νὰ φύγῃς μιὰ ὥρα ἀρχὴ τετρακάρτων τοὺς βόθρινος.

Ψυχή μου φυλακαί!

Μωσοβολοῦν! μωσοβολοῦν.

Μήτε τοῦ Παππᾶ! — Χθὲς ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν διεξήχθη δίκη τις ἐπὶ αἰμομιξία ... Εἰς τοιαύτην ὑπόθεσιν αὐτόπται μάρτυρες ἦτο ἄδύνατον νὰ ὑπάρχουν. Ἀλλ' ἦλθεν εἰς ἐπικουρίαν τῆς δικαιοσύνης λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου καὶ κατέθηκε τὴν ἐξομολογηθεῖσαν αὐτῷ ἁμαρτίαν. Ἐπὶ τῇ καταθέσει δὲ τοῦ ἁγίου πνευματικοῦ κατεδικάσθη ὁ κατηγορούμενος.

* Ὡστε πλέον μήτε τοῦ παππᾶ! . .

ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ ΑΠΟΠΑΤΟΜΑΝΙΑ. — Οἱ ἀπόπατοι καὶ τὰ οὐρητήρια εἶναι ὡς γνωστὸν, τὸ φ ὀ ρ τ ε τοῦ δημάρχου μας, (ἀλλὰ κανεὶς δὲν θὰ ἐφαντάζετο ποτὲ ὅτι ὁ Φιλήμων ἐκρήμνισεν ἐπίτηδες τὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἐξέδραν τῆς μουσικῆς, διὰ νὰ περιποιηθῆ τὴν ἔδραν ἄλλου εἶδους μουσικῆς. Καὶ ὅμως ἰδοὺ ἡ ἀλήθεια. Ὁ Φιλήμων ἔρριψε τὴν ἐξέδραν ἐκείνην διὰ νὰ περιποιηθῆ τὰς ἔδρας τῶν δημοτῶν του. Τὴν ἔρριψεν, ὅπως ἐγείρῃ ἀντ' αὐτῆς ἀποπάτους!

Διέταξε δὲ μάλιστα καὶ τὴν ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν πρὸς ἀνέγειν τοιοῦτου μνημείου τῆς φιλοκαλίας του. ἀλλ' ἅμα τὸ πῆρε μυρωδία ἡ μήτηρ τοῦ κ. Δραγαῦμου, ὑπουργοῦ καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν διέταξε τὴν ἀστυνομίαν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν τοιαύτην ἀποπαταπόπειραν τοῦ ὅπερ καὶ ἐγένετο.

* Ἀλλ' ὁ Φιλήμων ἐθύμωσε καὶ διεμαρτηρήθη ἐντόνως κατὰ τοιαύτης ἐπεμβάσεως τῆς μήτρης τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὰ οἰκογενειακά του.

Ἐπῆγαν ὅμως ἀμόντε, ὡς ξεφυσῶντες ἄνεμοι ὑπόπτου προελεύσεως. ἔλαι του αἱ διαμαρτυρίαι καὶ τὸ ἀποπατικὸν αὐτὸ ζήτημα τὸ ἔχασε, καθὼς χάνει τόσα ἄλλα μέχρι σχεδίου καὶ λόγων μόνον.

* Ὡ Δρομοκαίτη, ποτὲ θὰ μᾶς ἀπαλλάξῃς αὐτοῦ τοῦ ὑποψηφίου τῶν καταστημάτων σου;

ΔΕΥΡΟΚΟΜΕΙΟΝ ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ. — Προτείνομεν νὰ τεθῆ ὡς ἐπιγραφή τοῦ παραδίδου αὐτοῦ διὰ τὸν Μαραθῶνα Καταστήματος «Τὰ ἅγια τοῖς κυσίο» Ὁ! μαργαρίται τοῖς χοίροις.»

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΙΚΑΝΟΤΗΣ. — Εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἡμῶν αἴσχος, ἀφοῦ ἀκόμη δὲν κατώρθωσι νὰ βάλῃ στὸ χέρι τὸν φονέα τοῦ Π. Παναγοπούλου, ἀφοῦ μάλιστα, ἦναι Βούλγαρος, καθὼς ἀκούομεν. Ἐνδεκα ἡμέραι παρῆλθον καὶ ἀκόμη τίποτε.

Εἰς τὴν ἀστυνομίαν αἴσχος καὶ τὰ τέκνα τῆς!

ΠΡΟΣ ΤΟΝ Κ. ΜΟΙΡΑΡΧΟΝ. — Ὁ κ. μοίραρχος δὲν εἶχε χωροφυλακὰς ἀρκοῦντας διὰ νὰ φυλάξουν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τὸν Νταβέλην Ῥαμπαγᾶν. Ἐν τούτοις ἀπὸ τῆς προχθῆς φρουρεῖται ἡ φυλακὴ τοῦ τίρατος αὐτοῦ Ῥαμπαγᾶ ὑπὸ δυνάμειος ἐκ σταυρωτῶδων. Ἄξιος στεφάνου ὁ κ. Στεφάνου!